

Kusz Petra

Biológia BSc, 4. évf.

2017/2018/2

Csehország, Ceske Budejovice

University of South Bohemia

Az Erasmusról még talán elsőként gimnáziumban hallottam, valamiféle beiskolázási kampány folyamán. Már akkor tetszett az ötlet, hogy elmenjek külföldre és megtapasztaljam milyen is ott élni, milyen az oktatás, új és érdekes emberekkel találkozni. Utána eltelt néhány év és az egyetem alatt végül sikerült nekem is beiktatnom egy Erasmus félévet, amit biztosra mondhatom, hogy sose fogok megbánni.

Sok mindent vártam és elképzelttem már előre, de erre nem lehet felkészülni. Elterveztem már mindent, de minden máshogy alakult, egy másik, sokkal jobb verzió lett. Vártam, hogy majd mindenki az első pillanattól kezdve a legjobb barátom lesz, az iskola olyan lesz majd, mint a legmenőbb amerikai filmekben, a kollégium meg akár egy öt csillagos szállodának is megfelelné. Ebből annyi volt igaz, hogy rengeteg új barátot szereztem, mindenki rendkívül nyitott és kedves volt már a legelejétől. Az egyetem is felszerelt volt, sok képet néztem már róla mielőtt kimentem, mégis teljesen újdonságként ért minden egyes részlete; University of South Bohemia...vagy Jihocesky Univerzita...kinek mi :D

A szállásunk ügyintézése kimerült a jelentkezési lapon történő „beikszeléssel”, szerencsére ezzel több problémánk nem volt, az utazás előtt pár héttel már meg is kaptuk a hivatalos listát, hogy kit melyik kollégiumban fognak elhelyezni, ebben a listában találtam rá egy magyar lányra is (akivel még egy blokkba is osztottak be minket). Itt elkezdődtek azért a „Facebook csekkolások”, voltak páran, akik így szereztek útítársat, megbeszéltük mikor érkezünk, melyik kóli milyen a hírek szerint stb. Ugyanezzel az e-maillal érkeztek meg a mi segítőink névsora is. Személy szerint nagyon sok segítséget jelentett, hogy volt egy mindent tudó, csehül beszélő barátom helyben, aki (szerencsére a kampusz helyzetének) a mellettem lévő kollégiumban lakott, így bármikor bármit meg tudtunk oldani. Későbbiekben ő valóban a barátom lett.

Az utazásom is egybeforr a fenti történettel, ugyanis az említett magyar lánnyal együtt utaztunk autóval, így csak meg kellett adnunk a kollégiumban az érkezésünk napját és indulhattunk is. Ott viszont nem voltunk felkészülve, hogy a kollégiumi portás nénik döntő többsége nem beszél angolul, így megindult a mutogatós, telefonnal fordítós beköltözés. Végül megkaptuk a szobánkat, ahol egy iráni és egy német blokkársunk fogadott minket. A szállásnál a legtöbb helyen, így nálunk is, az első kéthavi kollégiumi költséget be kellett fizetni, külön a laptopok, valamint az internethasználat után is fizetnünk kellett. De ezekről mind kaptunk értesítéseket, a megfelelő honlapokat elküldték már nekünk, így fel voltunk készülve mindenre. A négy kollégiumból és abban voltam, ami a legjobban felszerelt volt, kétszer kettes blokkok voltak, így osztozkodtunk a fürdőszobán, a konyha pedig a folyosón közös használatú volt.

A városom, Ceske Budejovice, a dél-cseh régióban található, maga a város is gyönyörű, és a környező kisvárosokba is megéri elutazni. A városban a közlekedés megoldható akár kerékpárral, viszont (a mínusz 20 fokos március okán) jobbnak és gyorsabbnak láttuk a busszal való utazást, amire 3 havi

bérletet váltottunk, így kb. 5000 Ft-ból három hónapig utazhattunk. Ezeket az információkat is mind-mind az Isc Usb csapatának köszönhetjük. Az egyetemen ez a szervezet volt a helyi ESN.

A cseh árak, akármit is nézünk, városonként eléggé változóak, így a kisváros ebből a szempontból nagyon jó választás volt, az árak hasonlóak voltak a magyar árakhoz (kicsivel azért magasabbak), viszont arra fel kell készülni, hogy ha elmegy szórakozni az ember, akkor sokkal többet fog majd költeni, mint itthon. Szerencsére a kampusznál nem kellett sokszor messzebb mennünk, ugyanis a kollégiumoktól két percre volt egy szórakozóhely kimondottan az egyetemistáknak, így megkóstolhattuk a hallgatók sörét, amit – mint nálunk a bort - a hallgatók készítenek. De sokszor inkább maradtunk a helyi finomságoknál, ugyanis a városban gyártják a Budweisert (a várost is rengetegen Budweis-nek hívják). Ezen a szórakozóhelyen voltak a legjobb esti beszélgetések, az ismerkedős esténk és közelségből adódóan, rengeteg egyéb estét is eltöltöttünk itt együtt.

A városban volt még pár pont, ahol mindig találhattál Erasmusos hallgatókat, ilyen volt pl. a híres főtér, vagy a folyóparton található kis pub vagy a non-stop kebabos :D

Az Isc Usb sok programot szervezett nekünk, pár utazásra már az érkezésünk előtt is lehetett regisztrálni, az utazások változatosak is voltak, nemcsak sok: Cesky Krumlov, Krakkó, Pisek, horvátországi nyaralás, Hallstatt, Salzburg és még sok-sok szép hely. Ezen kívül voltak helyi programok, mint ismerkedős este, társasozós este, közös falmászás, kutyasétáltatás, úszás, evezés, bulik (persze), városnézés és ismerkedés a kampusszal az első héten. Az első héten ugyanis egy intenzív cseh nyelvkurzuson vettünk részt, ahol megtanultuk, hogyan kell kérni, köszönni és még pár alapvető cseh kifejezést. Főként ezen a héten még a rendes tanórák nélkül tudtunk ismerkedni a többi Erasmusos hallgatóval.

A második héten el is kezdődött az oktatás, sajnos itt volt egy kis nehézség a felvett tárgyakkal kapcsolatban, ugyanis a szakomon sok előzőleg meghirdetett kurzust mégsem indítottak el a félévben, így újakat kellett keresnünk. Ebben viszont nagy segítség volt a helyi koordinátorunk, akihez bármikor fordulhattunk, mindig nagyon kedves és türelmes volt velünk.

Az első oktatási héten minden órára rettentő izgatottan mentem, úgy éreztem magam, mint egy első osztályos, akinek fogalma sincs még milyen is az iskola és azt hiszi minden tökéletes és szórakoztató lesz. Így volt. Az oktatóink egytől-egyig kitűnő előadók voltak, és rendkívüli szakemberek. Ezen kívül volt szerencsém egy terepgyakorlat alkalmával kötetlenebb beszélgetést is folytatnom az egyik oktatómmal, akiről kiderült, hogy kedvence a magyar harcsapaprikás és a mecseki túrák. Az egyetem minden épülete, összes tanterme felszerelt a szükséges eszközökkel, terepgyakorlatra az egyetem kisbuszokkal vitt minket, távcsöveket kaptunk és szakmai vezetett túráink során sokat megtudhattunk a cseh természetvédelmi területekről.

Az Erasmus élmény leírhatatlan, de tényleg. Nem is tudom, hogy ki tudok-e emelni olyat, hogy mi lett volna a legjobb. Az egész, összességében. Voltak nehezebb napok az első héten, de amint barátokat talál az ember, minden könnyebb lesz. Csak pozitív élményeket tudok felsorakoztatni, ha most visszatekintek az elmúlt félévemre, az emberek, akikkel a mindennapjaimat éltem, egytől-egyig különlegesek és rettentő szerencsésnek mondhatom magam, hogy egy ilyen társasággal élhettem át ezt az egészet. Mindenki nyitott, érdeklődő és rendkívül bőbeszédű volt :D A közös utazások még jobban segítettek összehozni a csapatunkat, egész félév alatt együtt jártunk szórakozni, várost nézni, vagy csak ebédelni egyet. Sose kellett egyedül éreznie magát az embernek, akármilyen messze is

legyen a megszokott életétől, a családtól, barátoktól. Visszatekintve emlékszem mennyire vártam már, hogy kint legyek, mégis milyen nehezen köszöntem el az itthoniaktól, majd fél év múlva mennyire nehezen köszöntem el az új otthonomtól. Nehéz elindulni és nehéz visszajönni.

Csak azt tudom mondani mindenkinek, hogy ha lehetőség van rá, vegyetek részt Erasmus mobilitási programban. Ezt meg kell élni! Lássatok világot, ismerjete meg más kultúrákat és embereket. Hiszen el sem tudom mondani, mennyire megéri. Mindenkit egy kicsit megváltoztat az Erasmus, véleményem szerint én sokkal toleránsabb, nyitottabb és türelmesebb lettem a félév során. De ezt mindenkinek a saját bőrén kell megtapasztalnia, mert mesélhetek én a sajátomról, mindenkinek egyedi az Erasmus élménye, nekem kicsit fagyos és barátokkal megtoldott sörözések és utazások, valakinek pedig tengerpart és napozás :D

